

yapmak mı ya da futbol maçına gitmek mi ya da birlikte dışarıya çıkmak mı nitelikli zamandır? Benzer biçimde nicelikli zamanı ödünlemek için ne kadar nitelikli zamana gereksinim olduğu açık değildir. Nitelikli bir saat nitelikli olmayan bir, iki, üç ya da daha fazla saati ödünler mi? Nitelikli zaman demek bu süre içerisinde herhangi bir disiplin olayının gerçekleşmediği ve hep iyi bir zaman demek midir? Nitelikli zaman fikri şahane gibi görünmesine rağmen yakın inceleme yapıldığında direncini kaybetmektedir.

Nitelikli zaman fikrinin en azından bir bölümü, modern çocuğun sahip olduğu varsayılan zamanı, yani ebeveynleri ile birlikte geçirdiği uzatılmış bir gerçek zamanı ödünlemek için yaratılmıştır. Ancak bu, modern çekirdek ailenin nostaljik bir idealizasyonunu yansıtır. Örneğin, bu yüzyılın ilk (onlu) yıllarında aileler daha genişti ve babaların çalışma saatleri daha uzundu. Yapılan işin yükünü azaltıcı araçların sayısı da daha azdı. Yemek pişirmeden temizliğe, çamaşır yıkamaya varıncaya kadar ev işleri daha fazla zaman alıyordu, böylece çocuklara daha az zaman kalıyordu. Ek olarak, pek çok anne evde kendi dikiş makinelerinde parça başı iş yapıyorlardı. Evdelerdi ama çalışıyorlardı.

Çekirdek aile yaşamının gerçekleri, açıkça, modern ebeveynlerin çocukları ile pek çok 'nitelikli zaman' geçirdiği görüşünü desteklememektedir.

Modern ailedeki çocukların neye sahip olduklarının ve bugünün çocuklarının neye daha az sahip olduklarının nicelikli ya da nitelikli zaman ile herhangi bir ilgisi yoktur. *Ebeveynlerinin kendileri için özveride bulunmaya gönüllü olduklarına ilişkin pek çok doğrudan kanıt modern çocuklar sahiplerdi.*

Kişisel bir örnek vermeme izin verin. Ben büyürken babam makinist idi ve genellikle 10 saatlik vardiyalarla ve cumartesileri de çalışırdı. Eve geldiğinde yorgunluktan ölmüş olurdu. Biz hiçbir zaman top oynamadık, hiçbir zaman balığa gitmedik, hiçbir zaman bu en çok özendirilen 'nitelikli' zaman etkinliklerini gerçekleştirmedik. Evde tamir işleri ile uğraşırken nadiren ona yardım ettim, ki bu zamanlarda aletleri nasıl kullanacağımı bana öğretmiştir. Buna karşın, kardeşlerim ve ben onu derinden sevdik ve saygı duyduk. Daha iyi bir yaşama sahip olabilmemiz için gerekli herşeyi verebilmek için çok çalışmıştı ve kendisine hiçbir şey harcamamıştı. Onun verdiği dürüstlük, nezaket, ihtimam ve kendini düşünmemezlilik her çeşit nitelikli zamandan çok daha fazla anlamlı idi. ✕

Ebeveynlerimizin bizim için özveride bulunmaya gönüllü olmalarına ilişkin bu kanıttır ki, sarsılmaz bir benlik değeri ve benlik saygısının gerçek temelidir. Çocukların gerçekten -nicelikli ya da nitelikli zamandan daha çok- gereksinimi olan şey, bizim onlar için özveride bulunmamız ve yeterli ihtimamı göstereceğimizi bilmeleridir. Tabii ki bazen çocuklarımıza zaman ayırarak özveride bulunuyoruz. Biz, örneğin, bir toplantıya gitmek yerine bir futbol maçına ya da resitale giderek özveride bulunuyoruz. Çocuğun güvenini tazeleyen yalnızca bizim bedensel olarak bu olayda bulunmamız değildir, daha çok bazı değerli yetişkin etkinliğini bırakarak orada onlar için olmamız gerçeğidir.